

Paret som gör succé på vägarna:

Nu drar vi på semester, morsan!

- Visst väcker hon uppseende, den charmiga spättan Greta Andersson, 69 år, när hon glider fram på den stora 1400-kubikaren.
- Inte minst hos skottarna vid den stora mc-träffen häromåret...

TEXT: INGER BONDE FOTO: BO HYLANDER

Det är Greta Andersson och hennes make Gunnar som gett motorcykel-intresset i arv till sonen Lill-Janne. Då skulle det väl vara skam om inte mamma fick åka med på bönpallen!

MacGreta kallades hon efter några dagar i Skottland. Här tillsammans med en nyvunnen kompis framför Loch Ness.

Aktiva och pigga Pers Greta Andersson, 69 år, broderar de vackraste blomster på sjalar av yllemuslin med silketråd och handknuten silkefrans. Hon uppträder i en damgrupp som dansar internationella seniordanser och är med i en annan grupp som spelar cittera. Men framför allt älskar hon motorcyklar!

Hennes mc-intresse började redan på 50-talet då hon och maken Gunnar tog turer i omgivningarna i Dalarna och åkte på semester till Norrland, även om det aldrig blev några utlandsfärder på den fina motorcykeln.

När vi träffas hemma hos familjen Andersson i lilla byn Bergkarlås strax utanför Mora har yngste grabben Lill-Janne, 34 år, kommit hem på sin fina Suzuki Cavalade. Lacken glänser och cykeln ser ut som ny, trots att den här 1400-kubikaren är från 1987.

Bönpallen är

som en bekväm fåtölj och mamma Greta svingar sig vant upp. Det var lite skillnad på Skottlandsresan häromåret. Då hade Janne en BMW med rak bönpall, men det gick det också. Och roligt var det!

— Nu väntar jag bara på att Lill-Janne blir pensionär, skojar hon. Då får han all tid i världen och då ska vi verkligen åka ut på turné!

I den här glada och trevliga familjen är det inte långt till skratt och det blev förstas jubel när Greta tog på sig skinnstället och den gamla läderhuvan med tillhörande glasögon.

— Skinnstället lånade jag inför vår Skottlandsresa häromåret och skinnhuvan med glasögon hittade jag på en loppmarknad, säger hon med klurig min. Men i sannings namn har jag förstas en rejäl, godkänd hjälm på huvudet under våra motorscykelfärder.

Närmare naturen

Effektfullt blir det och Janne ler roat.

— Visst är han snäll som tar med gamla mamma på bönpallen, säger Greta belåtet. Tack vare det har jag fått vara med om flera härliga reseupplevelser. Vi har varit

både i Skottland och i Norge på mc-träffar.

Mor och son är överens om att en mc ger en härlig frihetsupplevelse. Man kommer närmare naturen, ser mer, upplever mer. — De äldsta barnen, Karin och Lasse, hängde förstas med mig och Gunnar på motorcykeln i början, men när familjen utökades med först Mats och sedan Pelle och Lill-Janne fick vi skaffa bil i stället. Fast nog sög det efter att komma ut på vägarna igen.

Sönerna fick alltså mc-intresset i arv och Greta bad ibland att få åka med de äldre pojkarna — åtminstone en tur runt gården. Men några längre utfärder blev det inte.

I tonåren lånade Lill-Janne en mc av storebror Pelle och sedan var han fast. Smeknamnet Lill-Janne kommer sig för övrigt av att han inte är så lång och dessutom yngst i syskonskaran.

— Jag bor i Insjön och är vårdrare för utvecklingsstörda. Som tur är jobbar jag var tredje helg annars skulle motorcykelintresset ta över för mycket, säger han med ett leende. Jag är ofta ute på olika mc-träffar.

Med Lill-Jannes hjälp har nu Greta, så här ”på ålderns höst”, tagit igen missade mc-turer med råge. När hon började prata om hur roligt det skulle vara att få följa med ut någon gång tog Lill-Janne hem anmälningspapper till ett sk FIM-rally i Skottland för några år sedan.

Rallyt är en tävling och gemytlig mc-träff för entusiaster i de europeiska länderna. Man åker i festlig kortege och får nationspoäng för t ex flest deltagande passagerare, flest deltagande barn, flest sidovagnar. En kul händelse för alla åldrar med flaggvtvande storpublik.

— Jag trodde förstas att mamma skulle backa ur, men i stället blev hon eld och lågor.

— Det blev ett litet mc-gäng om sju personer och fem motorcyklar från Moratrakten som gav sig iväg en sommardag, försätter Lill-Janne. Det blev en trivsamt resa på ungefär 14 dagar.

Dråpliga händelser

— Vi övernattade på små trevliga hotell eller på s k bed & breakfast-ställen, berättar Greta. Först tog vi färjan från Göteborg till Harwich och sedan körde vi vägen upp genom England till Skottland. Ja, vi såg östra sidan av England på uppresan och västra sidan på hemvägen. Speciellt minns jag det lummiga landskapet med så många nyanser av grönt. Det

Med glimten i ögat gör sig Greta fin inför fotograferingen. Skinnhuvan har hon hittat på en loppmarknad.

blev flera minnesvärda ögonblick under färden och dråpliga stunder vid pubar och värdshus.

— I Skottland var vi sent ute en dag p g a av motorfel och letade på kvällen efter ett litet hotell med restaurang i en by. När värdinnan såg oss i våra skinnställen blev hon nervös och sa att allt var fullt, men tipsade om ett privat boende. Där fanns dock ingen möjlighet att få en matbit, så vi ringde den första restaurangen igen och bokade bord. Vi var förstas välkomna.

När sällskapet dök upp insåg värdinnan att det var samma motorcykelgäng som förut och fick återigen en bekymrad min.

— Då skickade vi fram mamma Greta, ler Lill-Janne. När hon tagit av sig hjälmen blev det idel hjärtliga leenden och vi blev väl omhändertagna. Jag tror att samtliga gäster kom fram och pratade med oss under kvällens lopp.

Loch Ness

Vid kortegen genom Edinburgh var det dubbla led av folk på båda sidor av gatan. Greta och Lill-Janne gjorde succé genom att ha en skotsk flagga på cykeln och genom att Greta var en så charmig spätta. Hon kallades till slut MacGreta i kompisgänget. Stort jubel blev det också när Greta

fick ta emot ett av Sveriges priser.

I varje rally ingår en sightseeingtur med buss för att deltagarna ska kunna lära sig lite om landets kultur. Resan gick till Loch Ness och naturligtvis ingick säckpipemusik. Greta visar en bild på sig själv och en högre skotte som spelar just säckpipa.

Motorcykelgänget körde också runt på egen hand i det typiska skotska, lite karga landskapet. Bland annat besökte de välkända Gretna Green, där par fortfarande kan snabbgifta sig.

— Åh, en sån upplevelse det var, säger Greta. Det blev förstas mycket att berätta och många foton att visa när vi kommit hem.

Greta fick förstas blodad tan. Senare åkte hon och Lill-Janne till Norge och ytterligare ett FIM-rally.

I år har det dock inte blivit någon gemensam utflykt för de två. Greta deltog i stället vid Mora-dagen på Skansen i midsomras med sina fina broderade sjalar och med dansuppvisning tillsammans med Glada Ringen. — Men jag hoppas verkligen att det blir fler mc-turer, säger Greta med glimten i ögat.

Och vem vet hur det blir nästa år när hon fyller 70 — jämna år. Då kanske det blir läge för en extra uppvaktning i form av en långresa? ■